

De dijk is weer van ons

De Oostendenaars spreken graag over 'hun' zeedijk. De dijk is sinds meer dan honderd jaar een van de geliefde wandelplaatsen voor de bewoners van de Stad aan Zee en iedere keer gaat er, na ingrijpende wegeniswerken aan de dijk, een algemene zucht doorheen de stad wanneer de dijk weer wordt opengesteld.

Wij herinneren ons nog het intense gevoel van plezier dat de Oostendenaars gewaar werden toen ze na jaren van herstellingswerken aan de dijk, na de twee Wereldoorlogen, weer hun dijkwandeling konden maken tussen de toeristen. Het was immers jaren geleden dat de stedelingen hun dijk nog van dichtbij hadden gezien.

Ook net voor WO II, in de winter van 1934-35 bleven de Oostendenaars verstoken van hun dijkwandeling want tot de daaropvolgende lente lag het stuk zeedijk tussen Parijsstraat en IJzerstraat open voor de aanleg van de badinstellingen aldaar.

Een twintigtal jaar later werd de Oostendenaar dan weer van de dijk weggehouden door de enorme schade die de overstroming van 1 februari 1953 had aangericht.

Altijd boeiend

Mensen die om een frisse neus te halen steevast richting dijk trekken, geraken nooit uitgekeken op de zee. Alleen het kleur van het zeewater

Wandelaars verdringen zich op de brede zeedijk om een frisse neus te halen (circa 1930).

verschilt van dag tot dag : nu eens donkergrijs dan weer helder groen (weliswaar door de vele fosfaten die thans in het zeewater terecht komen). Kenners vergelijken ook het spel en de vorm van de golven, de stromingen en het spel van de wolken die ofwel storm of regen aankondigen. En dan hebben we het nog niet over de schilderachtige witte schuimkoppen die zo vaak het water van onze Noordzee sieren.

En vanwaar kan men nog beter een mooi ondergaande zon bewonderen dan vanop de zeedijk? Als de zon bloedrood achter de kim verdwijnt blijven veel wandelaars staan tot de laatste minuut.

Ruimer zicht

De dijk is ook het ideale uitzichtspunt om voorbijvarende schepen te bewonderen : zowel ferries als vissersschepen, bij valavond bedrijvi-

ge garnaalsschuitjes, sporadisch ook grote cargo's op weg naar Antwerpen, Rotterdam of Hamburg en van zodra er een zuchtje wind opsteekt zeilbootjes en yachten. Tot vorig jaar wisten geroutineerde wandelaars bijvoorbeeld heel goed op welke uren de pakketboten van en naar Engeland langsstoomden.

Niet te verwonderen dan ook dat Karel Jonckheere meer dan eens stelde dat de kustbewoner een veel ruimer zicht op de wereld heeft dan de binnenlander : hij heeft immers constant een horizon van 180 ° voor zich. Een troost misschien voor de zogenaamde aangespoelden : wie lang genoeg aan de kust woont, verwerft datzelfde ruime (in) zicht. Dat heel eigene van de kustbewoner wordt ook weerspiegeld in het typische taalgebruik waar 'ons strand', 'ons zèetje' en 'onze dijk' nooit veraf zijn.

Stakelambled

Tenslotte, om niet helemaal romantisch te worden, stellen we u de vraag of u het Oostendse woord kent dat aanduidt dat de zee héél héél kalm is zodat het om een rimpelloze massa blijkt te gaan? Nee? Wel, oude Oostendenaars zeggen, zoals de vissers, dat de zee *stakelambled* ligt. Als dat geen prachtig Oostendse dialectwoord is!

Toen een gemeenteraadslid tien een pleidooi hield om de dijk te herstellen, kreeg hij toen te horen dat er voor zoiets helemaal geen geld voorhanden was. Nu kan de man alleen maar tevreden zijn dat er, weliswaar met veel vertraging, toch op zijn verzoek is ingegaan! En vanaf volgende week is de dijk weer helemaal aan de Oostendenaars.